Mizah

– Demokratlar ne derlerse desinler, halk beni tutuyor!

ANLAYANA

İŞİN KOLAYI

Fahrettin Kerim, ayyaşları yola getirmeye azmetmişti. Bir gün Balıkpazarı meyhanelerinden birine girerek onlara konferans vermeye başladı:

— Arkadaşlar! İçki iptilâsından vazgeçmek zannettiğiniz kadar zor değildir. Elinizi açmak ne kadar kolaysa o da o kadar kolaydır.

— Nasıl? diye sordular.

— Bakın göstereyim: Elinizde kadehi tutarken birdenbire elinizi açın ve bunu her kadeh tutuşunuzda tekrar edin!

YAZ - BOZ

Hac seyahatinde bir Hicazlıyla görüşüyordu.

— Kaç karınız var? diye sordu.

— Dört.

— Allah yardımcınız olsun! Dört kadınla uğraşmak zor değil mi?

— Hayır, dedi. Bilâkis, gayet rahat. Birinin istediğini öteki istemiyor, ben de hiç bir şey yapmadan rahat rahat yaşıyorum!

BELEŞ

Kendisini ziyarete gelen arkadaşı şaşırmıştı: Odanın içi kitap doluydu, fakat hepsi yerlerde, duvar diplerinde yığın halinde duruyordu.

Nihayet dayanamayıp sordu:

— Nedir bu kitaplarının hali? Bir kütüphane alsana!

Zavallı dert yandı:

— Bu pahalılıkta nasıl alırım, birader! Okumak üzere başkalarından aldığım bu kitaplarla beraber kütüphanesini de vermiyorlar ki!

BİBAHT OLANIN

Siz miydiniz bütçede tasarruf istiyen? Alın işte, hükûmet, bunun alâsını yapıyor: 30 bin fakiri doyuran aş ocaklarına yapılan 500 bin liralık yardım kalkacakmış.

Fakir, fukaranın hali nice mi olacak? Sorduğunuz şeye bakın. Allahın düşünmediğini iktidar partisinden istiyemezsiniz ya! Varsınlar, hangi taş daha sertse başlarını ona vursunlar!

■

OLUR YA, OLAMAZ MI?

Mühendis Ömer İnönü, Nafıa Vekâletinde şose köprüler dairesine 700 lira ücretle barem harici mütehassıs olarak tayin edilmiş. Vay efendim, vay! Bu nasıl olurmuş? Bugün yıllarca memurluk yaptığı, hattâ tekaütlük müddeti yaklaştığı halde bu parayı alamıyan mühendisler bulunmaktaymış.

Bakındı işe... Ayol ismi üstünde, mütehassıs bu. Öteki mühendislere benzer mi hiç? Belki de tevazuu, daha fazla ücret almasına mâni olmuştur.

Hem efendim, Amerikadan gelen mütehassıslara dil uzatmak doğru mu? Ömer İnönü de oradan geldi!

■

İFTİHAR ETTİK

Duyduk, duymadık demek memnu. Amerikadan aldığımız o cicili bicili gemilerin tadil, tamir ve sair masrafları için tam kırk buçuk milyon lira sarfedilmiş.

Biz, gönlü gani insanlarızdır, bol keseden hovardalığa bayılırız doğrusu!

Hazır elleri değmişken bir milyon liracık daha sarfetseler de «Tu; tu! Kırk bir buçuk kere maşallah!» diye bir temennide bulunsak bari!

■

AÇABA ÖYLE Mİ?

İzmir Belediye Meclisi ateş yeyip alev püskürüyor: Vay efendim, vay! İstanbul Sergisi, ne hakla, ne münasebetle milletlerarası olurmuş? Bu, İzmir Fuarını baltalarmış!

Gelsin Lûtfi Kırdarın aleyhinde beyanat.

Zavallı Lûtfi Kırdar, meğer ne yaman bir insanmışsın sen. Açtığın enti püften, yarım yamalak, bir şeye benzemez sergi bile rakiplerine duman attırdı. Ya bu, hakikaten esaslı bir nesne olaydı, o zaman ne yapacaktın? Bir şey değil, İzmirin burnunun dibindeki Manisada seçimi kazanman bile tehlikeye girecek, ihtida edn Agobun annesi gibi başında döğünecektik:

— Zavallı Ağobum, İsayı darıltın, Muhammede kendini tanıtamadın, yarın ahrette sana kimler şefaat edecek?!

NEFES

Sayın Başbakan, matbuatın fazla nefes almasından âdeta üzgün..

Adalet Bakanlığından gelen yeni «Basın Kanunu» projesine bakacak olursak: «Esbabına tevessül edilmekte» olduğu anlaşılmaktadır.

Sıkboğaz edilmemize muntazırız efendim!

■

BİR İZAH

Yevmi gazetelerden birinde gördüğümüz bir haber üzerine bir vatandaşın batı Almanyada bir hastahane yaptırmak üzere olduğunu bildirmiş, bu işi doğru bulmadığımızı da bu sütunlarda belirtmiştik.

Gel gör ki, haber tamamiyle «maval»a istinat ediyormuş. Memnuniyetle öğrendiğimize göre, «Ruhi Tingiz» adlı bu sayın vatandaş, hastaneyi batı Almanyada değil, güzel Amasyada yaptırıyor, yurttaşlarına hediye ediyormuş.

Doğrusu biz, haberi veren yevmi gazetenin yalancısı olduğumuz halde utandık; onlar ne hale gelirler? bilmeyiz.

Hayırlı bir işi, bu kadar değiştiren bir insandan her şey beklenebilir; belki de yeni bir yalan bulurlar, yazıverirler. Malûm a, Amasyanın bardağı, bir olmazsa bir daha!

DENTOSIL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Salon

Türkiyenin bu en ucuz ve en kibar mecmuası, gelecek sayısiyle harikulâdelik rekorunu kırmış olacaktır.

Büyük şair Tevfik Fikret'in şimdiye kadar hiç bir yerde neşredilmemiş bir şiiri, «Salon»un sahifelerini süsliyecektir.

SALON

Sabri Esat Siyavuşgil, Faruk Nafiz Çamlıbel, Eşref Şefik, Ertuğrul Şevket, Selâmi İzzet, Orhan Seyfi, Yusuf Ziya, Necmi Rıza, Ferdi Öner gibi şahsiyetlerin yazılarını okurlarına sunmakla iftihar etmektedir.

Otomobil kullanan kibar kadınlara ait fevkalâde bir röportaj, tarihî fıkralar, aşk istatistiği.

SALON

En kibar salonların süsüdür.

Çok Acele Satılık Ucuz Arsa

Üsküdarla Kuzguncuk arasında fevkalâle manzaralı, lebi deryada, içinde yetişmiş meyva ağaçları bulunan geniş bir yalı arsası acele satılıktır. İzahat almak istiyenlerin 20715 numaralı telefona müracaat etmeleri.

Cilt: 7 — Sayı: 175 FİYATI 25 KURUŞ 11 Kasım 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Men dakka, dukka!

MEŞHUR Ankara muharebesinden sonra Timürlengin askerleri, Yıldırım Beyazıtı esir almışlar. Muhafızlar, perişan bir halde Osmanlı padişahını Timurun huzuruna çıkardıkları zaman hazret kendini tutamamış gülmüş. Bu hale çok üzülen Beyazıt:

— Benimle alay etmek sana yakışmaz, demiş. Bu harp talihidir, feleğin cilvesidir. Esir olmayı Cenabı Hak alnıma yazmış, ne yapalım? Bugün bana ise yarın sanadır!

Timürlenk, tekrar gülmüş ve:

— Senin esir olmanla alay etmiyorum, demiş. Hâşâ! Böyle bir şey aklıma bile gelmedi.

Bir an susmuş, bir gözü sakat olan Beyazıdı süzdükten sonra lâfının arkasını getirmiş:

— Yalnız Cenabı Hakkın kudretine hayran oluyorum. Senin gibi bir körle, benim gibi bir topalı bu dünyaya hükümdar yapmış!

Kısmî seçimlerin Halk Partisi namzetlerinden biri, İstanbul milletvekilliğine intihap olunan Atıf Ödülün mazbatası komisyona iade edilmiş. Sebep: Askerliğini yapmamış olması. Kemal Silivrili böyle iddia etmiş. Günahı varsa boynuna!

Biz, bu münasebetle geçmiş bir hatırayı anlatmakla iktifa edeceğiz: Malûm a, 1946 seçimlerinde muhalefetin rahmetli Burhan Cahit Morkaya'siyle, sporcu Zeki Rıza'nın mazbataları da ayni sebeplerle komisyona iade edilmiş ve milletvekillikleri, reddolunmuştu. Demek, askerliğini yapmamış kimselere Halk Partisi saflarında da tesadüf etmek mümkünmüş.

Tevekeli dememişler; «Çalma kapımı, çalarlar kapını!» Rahmetli Timürlenk, sağ olsaydı, Beyazıt'a yaptığı nükteyi mutlak tekrarlardı!

MİZAHÇI

Ata'nın ruhu — Bu değişikliğe bakılırsa ben partiyi terkedeli asırlar geçmiş olmalı!..

RADYODA SÖZCÜLER

Bu Cumhuriyet Bayramı, şimdiye kadar tanımadığım bir tarafımızı da bana öğrettiği için doğrusu memnun, mahzuz oldum. Meğer biz ne yaman insanlarmışız, meğer bağrımızda ne kadar hezar-ı fen Ahmet Çelebiler yaşatıyormuşuz da haberimiz yokmuş!

Eğer siz de, bayramın her hangi bir saatinde radyonuzun düğmesini çevirmişseniz; bu vaziyeti anlamış, kulaklarınızla duymuş, şaşmış, kalmışsınızdır: Spiker:.

— Şimdi Bayındırlık Bakanlığı...

demeye görsün. Arkasından ikna edici, pürüzsüz bir ses, eski hafızların kolaylığiyle başlıyor güldür güldür konuşmaya. Dün gazeteler yolsuzluktan mı bahsediyordu? Demek doğru değilmiş. Bir yıl içinde bilmem kaç bin kilometre yol yapılmış, bilmem kaç bin kilometre yolun inşaat programı hazırlanmış.

Hastanesizlik, prevantoryomsuzluk, hıfzıssıhha müesseselerinin azlığı mı sizi üzüyor, dertlendiriyordu? Aman efendim! Bunlar aslı, esası olmayan bir takım kuruntularmış. Şayet Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı adına konuşan zatı dinleseydiniz, komşu memleketlerin hastalarını da kabul edecek bir azamette hastanelere sahip bulunduğumuzu anlar, bu konuşma sonunda başlayan zeybek havasının ahengine ayaklarınızı uydurur, şıkır şıkır oynar, dağı - taşı inleten bir Çakırcalı, bir Köroğlu naarası patlatırdınız:

— O, ho, hoyda bre heyy!

Ulaştırma işlerinin aksaklığından mı şikâyetçiydiniz? İyi ki; Bakanlık sözcüsünün bayram münasebetiyle yaptığı konuşmayı dinlemediniz. Yoksa hicabınızdan kıpkırmızı olur, yer yarılıp da dibine geçmediğinize bütün ömrünüzde lânet eder, günahlarınızın affı için belki hacca gitmeyi bile göze alırdınız!

Milli Eğitim Bakanlığını hiç sormayınız. Neler yapmış, neler, ne maydanozlu köfteler. Klâsikler mi istersiniz, sanat takvimleri mi, şûralar mı, yeni binalar mı, okuma seferberlikleri mi, irfan ordusunun akıllara durgunluk veren kadrosu mu? Doğrusu bu kadar mükemmel, dört başı mamur bir müesseseye muasır ve modern cihanın her hangi bir köşesinde bile tesadüf edemezsiniz; meğerse yolunuz Türkiyeye düşe! Ama okullar açılalı iki aya yakın bir zaman olmuş, ama orta okula giden çocuğunuzun eline hâlâ kitap verilememiş. Şiz bunlara bakmayınız, sözcüyü dinleyiniz, sözcüyü!

Hele maliyemiz, hele maliyemiz! Hani bir de böyle bir Bakanlığımız olmasaymış, doğrusu halimize kurtlar, kuşlar gülecekmiş!

Hangi Bakanlık sözcüsü radyoda konuştuysa elhak değme mütehassıslarını imrendirecek, hayran bırakacak bir şekilde köpürttü bre köpürttü! Meğer bizdeki perdahçılık sanatı, sessiz sadasız bir gelişmeye mazhar olmuş...

Gözünüz takvime ilişmişse «Muharrem» ayında olduğumuzu anlamışsınızdır. Malûm a, İranlılar bu ayda döğünürler, demek biz de öğünmeğe başlamışız!

Ertuğrul Şevket

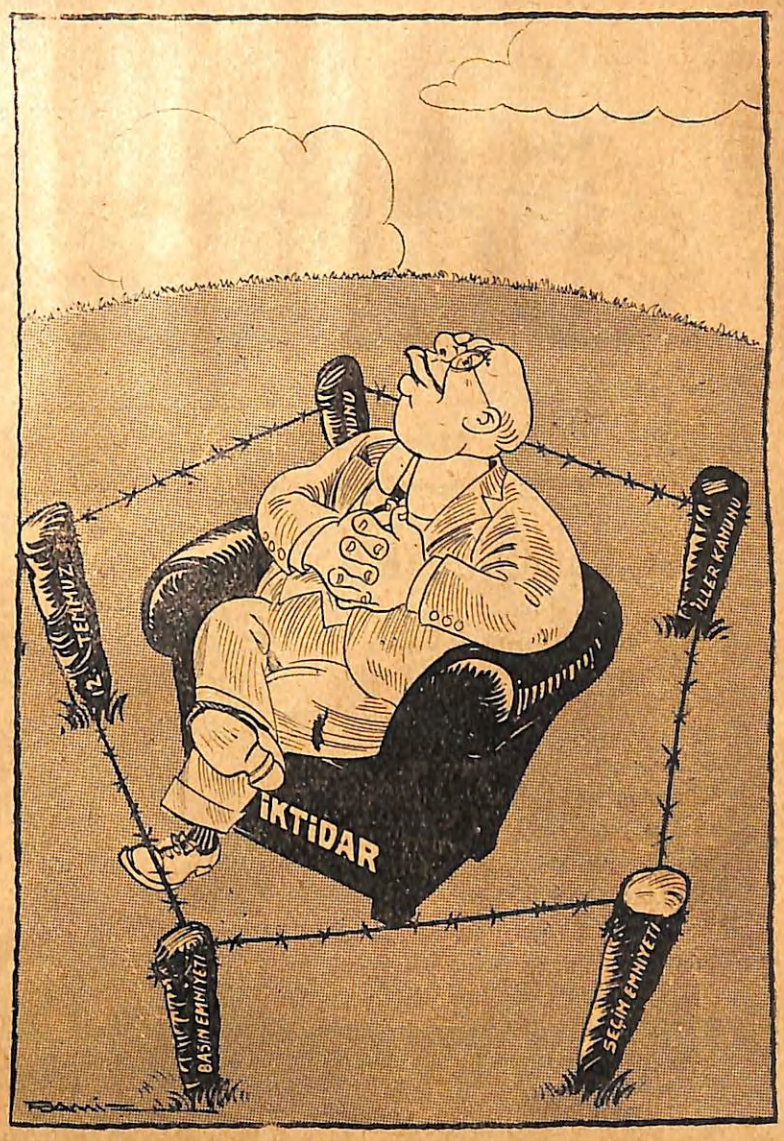

— Kendimizi emniyette hissediyoruz !

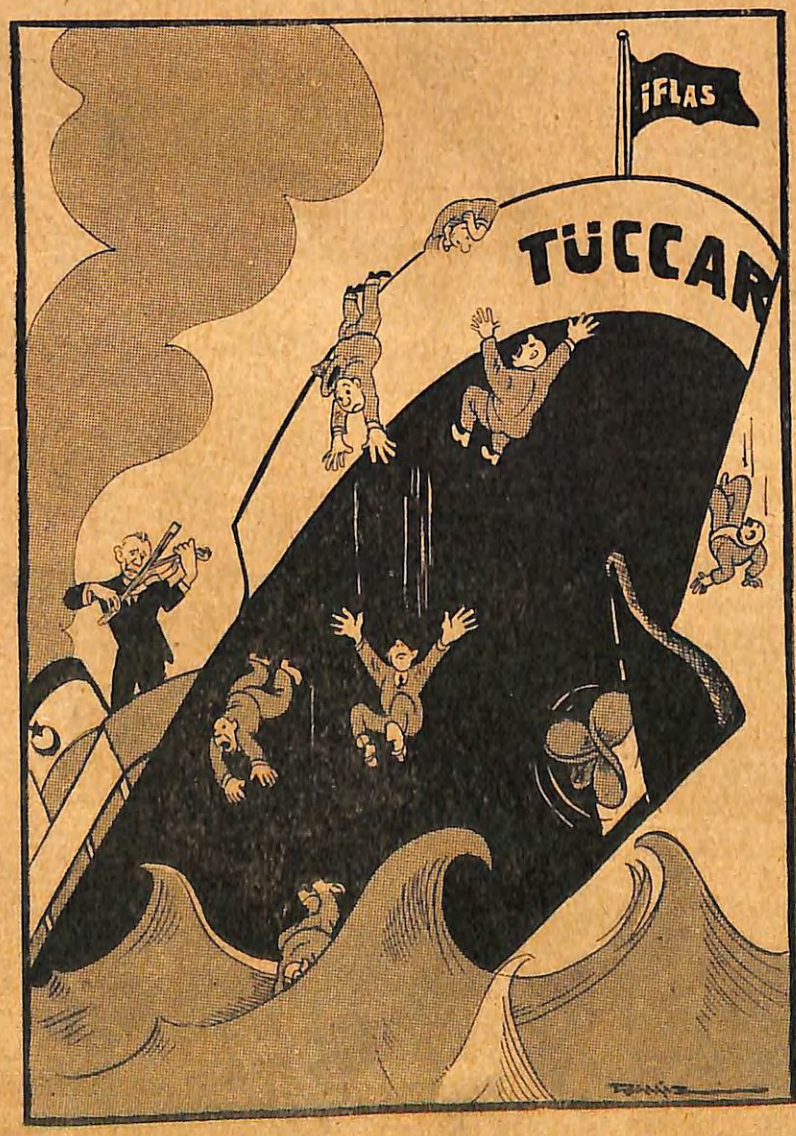

Yeni Titanik faciası !

Sapan Taşı

AÇIK

Posta, Telefon, Telgraf Umum Müdürlüğünün bütçesi yine açıkmiş. Bu sefer, Maliye Bakanlığı, açığı kapatacak tahsisat da vermiyormuş. Demek bıkmış artık.

Açıkla bir daireyi idare etmek kabil olmıyacağına göre, hükûmet ne yapacak acaba?

Sahi, Marshall yardımına müracaat eder!

— *Karıcığım, yaş günün için sana, elbiselik bir kumaş mı, bir çift çorap mı, yoksa güzel bir şapka mı alayım?*
— *Böyle büyük hediyelere lüzum yok, bir pırlanta yüzük al, kâfi!*

— *Aşkolsun sana Zehra, önüne çıkan ilk budalanın evlenme teklifini kabul etmişsin..*

Betarz-ı Kudema

Terkib-i Bend

— Namık Kemal gibi —

Hoş geldin, eyâ güzîde vâlî
Gelmenle sevindi pek ahâlî
Sen çünkü fedâ edip huzûru
Halk ufkuna eyledin teâlî
Ayrılma tevâzuundan aslâ
Olsun der isen makaamın âlî
Lâyık (gecekondu) sâkinânı
Ekdâmına saçsalar leâlî
Dûr oldu kudûmunuzla zira
Ol evleri setreden leyâlî
Medhinde bulunsa çok mu artık
Bilcümle esâfil-ü eâlî
Benzetmek için şu şehri hulde
Sây eyliyegör alettevâlî
Teb'id-i galâ için de -lûtfen-
İbzâl-i himemden olma hâlî
Ziraki düzenlik olmaz aslâ
Bir yerde hayât olursa gaalî
Sây et ki bu yer zavallı yerdir
Baştan başa mecma'ı kederdir

* * *

Sây et ki yakında sen de, ey yâr (1)
Meb'ûs olasın misâl-i (Kırdâr)
Sây et ki bu ravza-i cihanda
Sây eylemeden alınmaz esmâr
Sây et ki şu sâimîn-i ümmet
Etsin ramazandan evvel iftâr
Mutlak boğulur gelir, gidenler
Bir maktele döndü çarşı, bâzâr
Esnâf-ı sitemger-in elinde
Düzgün ne terâzi var, ne kantâr
İnsanları terk edip nihâyet
Şeytân ile ortak oldu tüccâr
Pejmürde sokaklarında şehrin
Çöpler üzerinde bitti mantâr
Bir öyle eser bırak ki şehre
Hem yâr ede gıpta, hem de ağyâr
Binlerce perende atsalar da
Yüz verme müdâhinâna zinhâr
Meykeşleri tutturup tamâmen
Zindan kapısında eyle berdâr
Sây eyler isen nasîb alırsın
İllâ ki boyun kadar kalırsın

ABDÜLBAKİ FEVZİ

(1) Yâr, burada dost yerine kullanılmıştır.

Not:

Okurlarımızdan aldığımız bir çok mektuplarda, «Râsıd» imzasiyle şiirler yazan zatın kim olduğu sorulmaktadır.

Bu değerli şair ve heccav, meşhur üstad «Abdülbaki Fevzi» dir. Bundan sonra yazdığı şiirlerde kendi imzasını kullanacaklardır .

Sarhoşluk tedavisi

Allah, Allah! Gördünüz mü başımıza gelenleri? Bundan sonra haddinse iki kadeh rakı iç de def-i gam et! Öyle eskisi gibi karakola düşmek, beş on lira para cezası vermekle yakayı kurtarmak kabil değil. Geçti Bor'un pazarı, eski çamlar bardak oldu. Şimdi bir de sinir hekimi olan yeni valimiz Ordinaryüs Profesör Fahrettin Kerim Gökay'ın huzuruna çıkmak var.

— Fena mı? Hoş sohbet zattır, bir iki tatlı kelâm ederiz!

Diye beyhude ümide kapılmayınız. Üstad, sarhoşu karşısına aldı mı? hatır gönül tanımadan Avrupada tatbik edilen metotlarla onları tedaviye başlıyacak... Vay vay ki, vay vay!

Kimbilir iğneler mi yiyeceğiz, soğuğa, boraya, kara ehemmiyet verilmeden soğuk duşların altına mı yatırılacağız; mide bulandırıcı, kerih haplar da mı yutmaya icbar edileceğiz? İster misiniz, sarhoşluğun tedavisi usulünde sopa yemek de olsun?

İşte «Yeşilay»cı vali böyledir. Beğendiniz mi şimdi olanları? Vakıa «sarmısağı bile evlendirmişler, kırk gün kokusu çıkmamış» derler ama, bizim üstad iki haftayı bile güç etti, dayanamadı, baklayı ağzından çıkarıverdi.

Bilmem, ayyaşların da mı bu hususta biraz kabahati oldu, ne? Son günlerde galiba hayli azmışlardı. Canım şu işi biraz idare etseydiler, ne olurdu sanki? Esmayı zorla üzerlerine sıçratmakta ne mânâ vardı?

Bizim gibi beş on senelikler neyse ne ama, ya pirimiz, üstadımız «Çallı» gibi kıdemliler ne yapacak şimdi? Bıraksan olmaz, bırakmasan tedavi yakanda. Hay Allah!

Ne diyelim? Cenabı Hak ayyaşların encamını hayreyleye!

KAPI KULU

■

ŞAMPİYON

Ömer Besim'in eski koşuculuk damarı kabarmıştı. Bugünkü koşu şampiyonlarımızdan birini yarışa davet etti.

Koştular.

Ömer Besim neticeyi soran bir arkadaşına şöyle cevap verdi:

— Ben ikinci geldim.

— Peki, ya öteki?

Ömer Besim dudak büktü:

— Zavallı sondan ikinci geldi!

FAZLASİYLE

Bir arkadaşı sordu:

— Yeni şairleri sen de biraz can sıkıcı buluyorsun, değil mi?

— Hayır.

— Yok canım? Beğeniyor musun?

Derhal itiraz etti:

— Kim demiş beğeniyorum diye! Biraz değil, çok can sıkıcı buluyorum!

DÜNYA TERSİNE DÖNÜYOR

İhtiyar — Şu delikanlı ayakta durmaktan yorulmuş olmalı, bari ben kalkıp yerimi vereyim!

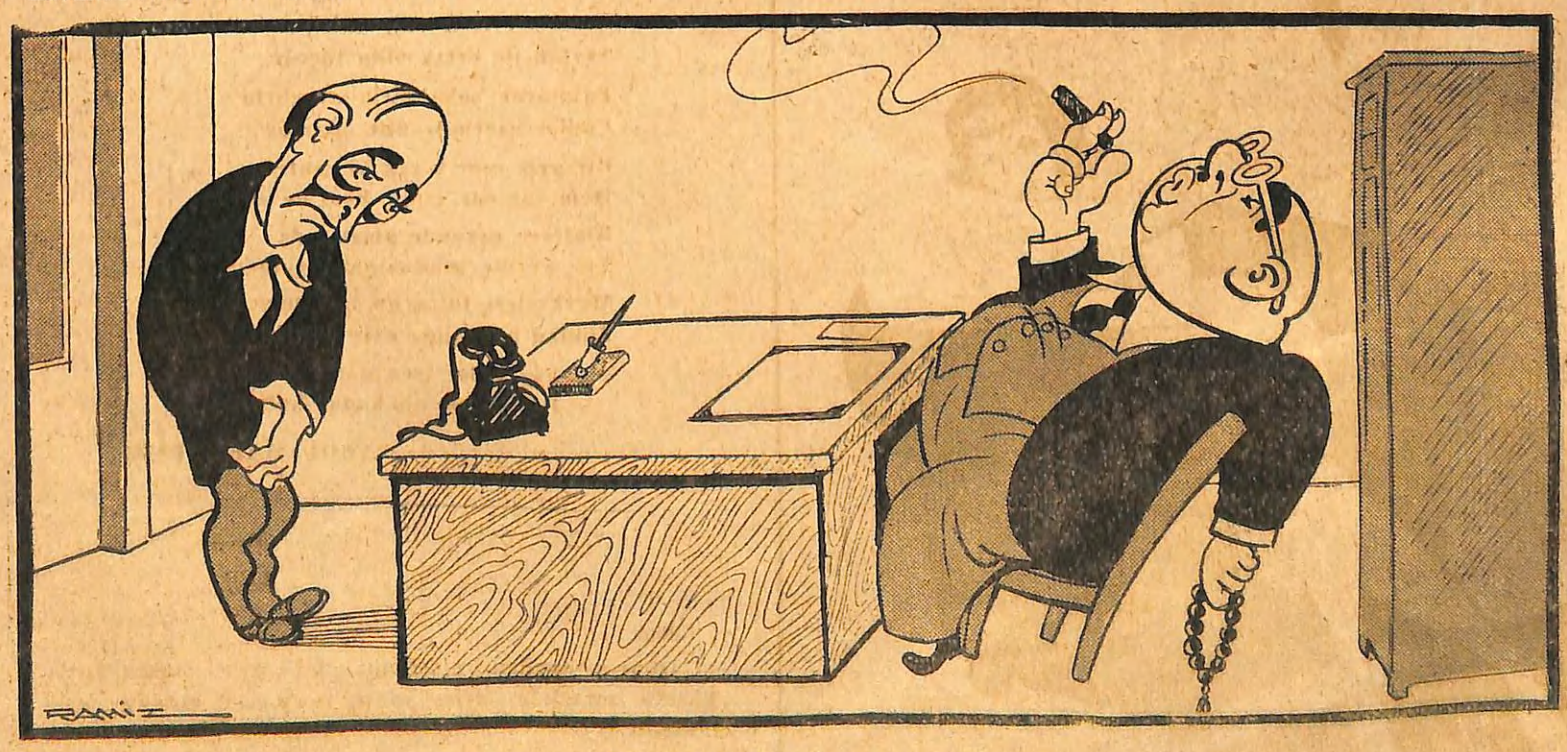

İş istiyen — Fransızca, almanca, ingilizce bilirim..
Âmir — Kâfi değil.. Başka kimleri bilirsin?!

Tek keramet

Neler Demişler ?

Mecnûnu görenler bu ne feryâd demişler
Leylâya bakıp sonra da imdâd demişler
Dâğ üstüne dâğ ekliyenin nâmına Şîrin
Dağlar delenin nâmına Ferhâd demişler
On hâne yıkıp bir yol açan zât-ı şerîfe
Ettin bütün İstanbulu âbâd demişler
Hayretle görüp san'at-i Yahyâda kemâli
Üstâdlar üstâdıdır üstâd demişler
Hürriyetimiz yüz sene vardır ki emekler
Koşmaz daha yıllarca bu nevzâd demişler
Vaz'iyet-i mâliyeyi gözden geçirirken
Âtîsi bugünden daha berbâd demişler
İkbâli rızâsiyle nasıl terkeder insan
Sermâyesi yok yüzde yüz irâd demişler
Bir tâze seçim yaptı hükûmet ki ecânib
Yoktur bizim illerde bu îcâd demişler
Ahvâl-i umûmiyeyi bilmek dileyenler
Etsin Ozanın nazmını inşâd demişler

AKILLI OZAN

— *Bazı kıymetli doktorları emekli diye işlerinden çıkarmışlar..*
— *Yoksa hâlâ emeksiz kazanç mı revaçta?!*

— *Arkadaşlarına «ben kadınlara yüz vermem» demişsin, öyle mi?*
— *Kusura bakma karıcığım.. İki ellilik versem olmaz mı?!*

HUTBE

Necip Fazıl meşhur seyahatlerinden birinde bir köye gitmişti:

— Ben şairim, filozofum, hatibim, hocayım, imamım, gazeteciyim, mecmuacıyım, cemiyet müessisiyim, falanım, filânım... dedi. Görüyorsunuz ya, ben ne kalabalığım! Halbuki siz karşımda bir iki kişisiniz. Onun için bana tâbi olmanız lâzım.

ŞEREF !

Bugünlerde adı yine dillerde dolaşan şair Necip Fazıl, bir toplantıda edebiyat münakaşasına iştirak etmekteydi.

Biri: «Asrımızın en kuvvetli şiiri henüz yazılmamıştır» diyordu.

Necip Fazıl derhal atıldı:

— Kim demiş! Bu asrın en kuvvetli şiiri çoktan yazılmış ve hattâ reddedilmiştir!

HİKMET

Birisinden bahsediliyordu. Onu yakın tanıyanlardan biri:

— O kadar bilgili bir adamdır ki, dedi, bütün sözlerin nereden geldiğini bilir.

Değerli sanatkâr Perihan Sözeri dudak büktü:

— O marifet mi, azizim! dedi. Mesele, bütün sözlerin nereden geldiğini değil, nereye varacağını bilmektedir. Ben, akıllı adam ona derim!

DALKAVUK !

Malûm a, Ethem İzzet Benice, yalnız siyasî bir gazetenin baş muharriri değil, ayni zamanda dehşetli bir romancıdır da. Bir gün uşağına kızmış, onu kovmuştu.

Uşağı efendisinin onu niçin kovduğunu anlıyamamıştı.

Sâfiyane dert yanıyordu:

— Kendisine dalkavukluğu da elden bırakmıyordum hani yani. Meselâ o gün, kitaptan açıldığı zaman: «Sizin yazdığınız romanlar o kadar güzel ki!» dedim. «Yorgun düştüğüm zaman hemen bir tanesini alıp okumaya başlıyorum. Ossaat uykum geliyor...»

Bir gece Safası

Yazan: **Vir gül**

Başımdan bir kaza geçtiğini duyunca hastanede ziyaretine gittim.

Sarı Fevzi başı, gözü sargılar içinde yatıyordu.

Beni görünce :

— Hoş geldin, diye bir tomar bez halindeki kolunu uzattı.

— Geçmiş olsun, Fevzi, dedim. Nedir bu halin?

— Sorma birader, diye acı acı gülümsedi. Bir halt ettik işte. Tarabya safası senin nene, içki âlemlerinde ne işin var ve evlenmek senin nene gerek!

?

? ?

Bilirsin: Liseden seninle beraber çıktıktan sonra ben Parise sözde ruhiyat tahsiline gittim. Ettim de. Etmedim değil. Yalnız, bir taraflı: Erkekler benim neme lâzım, kadın ruhiyatı üzerinde ihtisas yaptım. Senin anlıyacağın: Hovardalık.

Paralar suyunu çektikçe babama şöyle bir mektup yazıyordum:

«Bu sene hocaların garazına uğradım. Dön gel, diyeceksin, biliyorum. Fakat düşün, baba: Yol parası olarak göndereceğin para ile ben burada bir sene daha okurum. Gelecek sene geçeceğime yüzde yüz eminim.»

Böylece dört sene geçti. Beşinci sene artık İstanbula dönmeye karar verdim. İhtisasımı tamamlamış değildim ama, tamamlıyacağım da yoktu. Çünkü asıl bu işte sınıfta kalmıştım: Bir Fransız kızına âşık oldum!.

Tesadüfe bak ki, kızın babası buradaki Fransız konsolosluğuna tayin edildi. Kalktılar, buraya geldiler. Ben de beraber!

Şimdi ruhiyat tatbikatını burada yapıyorduk. Fakat pederden para çekmek kolay olmuyordu. Halbuki lord gibi yaşamam lâzımdı, çünkü kız her gün Tokatlıyan senin, Parkotel benim, gezip duruyor, otomobilden aşağı inmiyordu.

Ben de yüksekten atmaya, kendimi satmaya bakıyordum. Kız beni bir fabrikatörün oğlu biliyordu. Her gün başka bir elbise ile karşısına çıkıyordum. Her gün altımda başka bir otomobil vardı. Nereden mi buluyordum? Sağ olsun arkadaşlar. Ben adam olamamıştım ama, onların hepsi yüklerini tutmuşlardı. Mektep arkadaşlığı bu. Hatır kırılmaz. En yeni elbiselerinden en lüks otomobillerine kadar istediğim zaman hepsini emrime veriyorlardı.

Geçen akşam yine böyle bir kombinezonla sahneye çıktım. Kızı alıp Tarabyayı boyladım.

Jeannette'in o gece bütün güzelliği üstündeydi. Kâfir kız - hakikaten kâfir ya - öyle romantikleşti ki... Boynuma sarılmalar, kucağımda bayılmalar, hülyaya dalmalar...

Bir aralık elini koynuma atmıştı. Birdenbire: «A!» diye haykırdı. «Bu ne?»

Buna ben de şaşmıştım: Cebimden bir altın bilezik çıkmıştı. Jeannette memnun:

— «O! Chêri!» diye boynuma sarıldı. «Quelle surprise! Teşekkür ederim... Mersi... Bin bir mersi!»

Ben afallamıştım. Acaba daha neler var diye, kıza belli etmedenğ elimi bir de öbür cebime attım: Şişkin bir cüzdanla karşılaştım. Oh! İşim işti! Elbiseyi veren arkadaş sevgilime hediye edebileceğim bir bilezikle ona istediğim gibi masraf edebileceğim malî imkân da vermişti. Yaşasın arkadaşlık!

Fakat bunu mahsus mu yapmıştı, yoksa farkında olmadan yanlışlıkla mı, onu bilmiyordum ve o anda düşünecek halim de yoktu.

Tarabyadan Büyükdereye, Büyükdereden Yeniköye... Sabaha kadar yedik, içtik, dansettik, dolaştık... Sonra atladık otomobile, şehre dönmek üzere yola koyulduk.

Bu gibi gece safalarından dönenlerin başına Maslak yolunda ne geldiği malûm. Son süratle bir dönemeci dönerken... kendimi hastanede buldum...

!

! !

Sarı Fevzi hikâyesini bitirmiş gibi susmuştu.

Merakla: «Peki, kız?» diye sordum.

Fevzi mahzun mahzun başını salladı:

— Ben ona ölmüş nazarile bakıyorum.

Hayretle: «Yapma!» diye haykırdım. «Vaziyeti o kadar vahim mi?»

Fevzi yine acı acı güldü:

— Ondan değil. Bilâkis, kendisine bir şey olmamış .Kazadan sapasağlam kurtulmuş.

Benim için hikâye henüz bitmemişti. Yine sordum:

— «Peki, bilezik meselesi neymiş? Anlaşıldı mı?»

Fevzinin en derin yarasına dokunmuştum.

— «Sorma, birader,» dedi. «İşin en kötü tarafı o ya. Meğerse sahteymiş ve bizim arkadaş muziplik olsun diye yapmış. Jeannette kazânın ertesi günü esefle iade etti!»

Traştan Sonra !..

Çömezin Röportajları:

175

Yeni Basın Kanunu

Çizen : RAMİZ

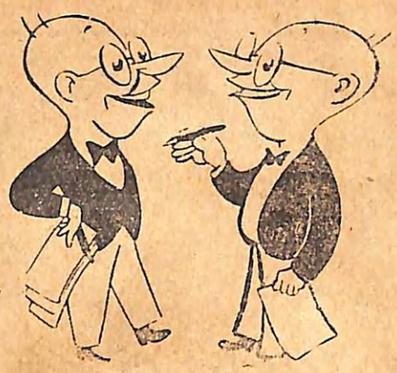

— Basın Kanunu nereden geliyor?
— İsmi üstünde.. Baskıdan geliyor!

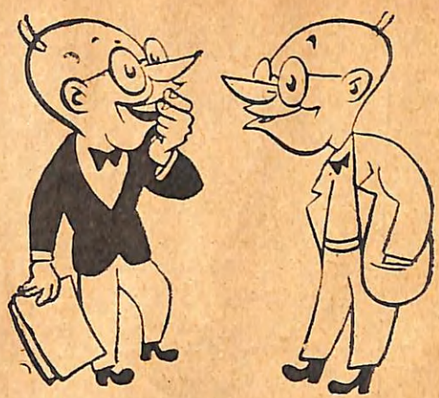

— Basın Kanunu şiddetli bir şekilde yakında çıkacakmış..
— Çıkamaz, henüz hapishaneler genişletilmedi!

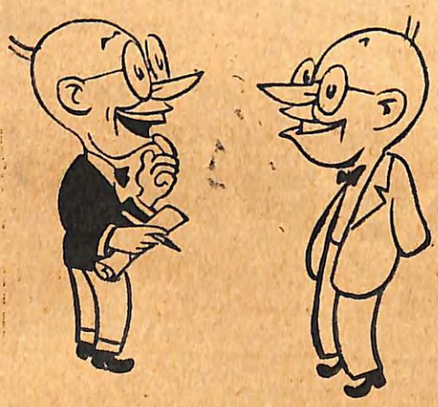

— Kanun tasarısı ne şekil alacak?
— (Rı)sı hükûmete kalacak, (tasa) sı da gazetecilere..

— Kanun demokratik esaslara uymuyormuş..
— Elbette uymaz, bizim bize benzediğimiz nereden belli olacak?!

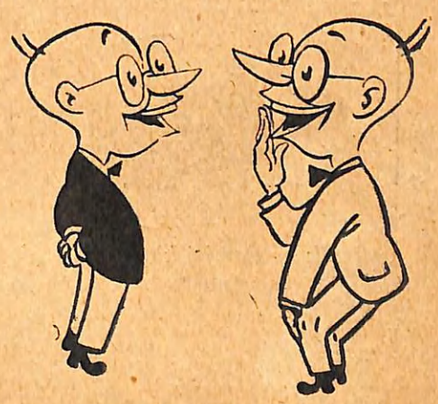

— Başbakan «Matbuat fazla nefes alıyor» demiş, ne dersin?
— İltifat etmiş, benim bildiğime göre matbuat hava alıyor!

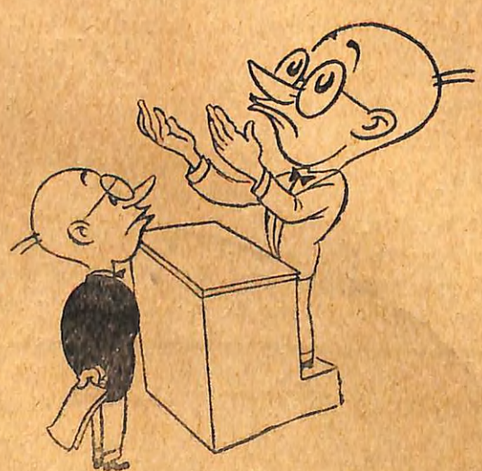

— Basın Kanununu kuvvetlendirmişler..
— O senin dediğin Basın Kanunu değil, Seçim Kanunudur..

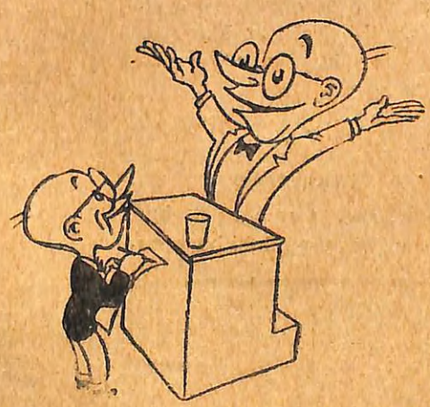

— Acaba Basın Kanunu Meclisten çıkmazsa hükûmet ne yapar?
— Sen onu bırak, çıkarsa matbuat ne yapar, onu düşün!

— Hükûmetin bu hali.....?
— Sus, belki Basın Kanunu çıkmıştır, hapı yutarsın!

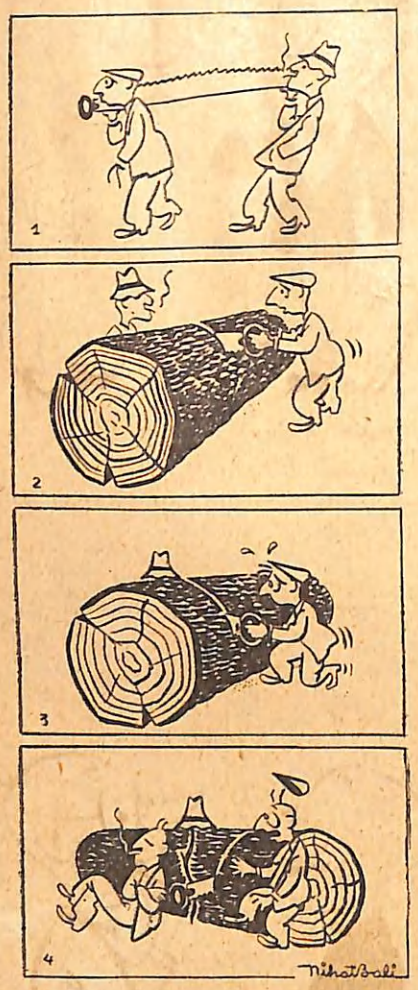

Halk ve Partisi karşılıklı çalışıyorlar!

— Borç kocamın gırtlağında..
— Öğünme.. O kadar uzun boylu adamın borca girmesi için milyonlar lâzım !

Süz Geç!

HOPPALA PAŞAM

Eroin satarken yakalanan, adam öldüren, dızdızcılık, yankesicilik yapan ismi, cismi, adresi, üstelik resmiyle gazetelerde teşhir edilir de; fiyat yükselecek zanniyle fazla kazanmak için mal stok eden bir büyük firma müstahak olduğu iflâsa sürüklendi mi yevmî gazetelerimiz öldüm allah onun ismini ağızlarına almazlar.

Düşünmeli ki: Bir yankesici bu cemiyete ne kadar zarar verirse halkın aleyhine fiyat dalavereleri yapmak için mal stok eden bir firma da o derecede zarar verir.

Allah Allah! Kravatlı muzırları himaye de nereden çıktı? Demokrasi kitabında yoksa böyle bir bend mi var?

*

BİRİNCİ NEVİ SİGARA

Bir kaptan arkadaşım, mükemmel ambalâjlı, mukavva kutulu bir sigara uzattı: A, a, a! Bizim «Birinci nevi sigara!» Bu nasıl bu mükemmel şekle girmiş. Üzerinde yaldızlı Fransızca yazılar.

— Kaça bu?

— On bir kuruş!

Diyecekler ki:

— Ne yapalım? Tütünümüzü yabancılara tanıtmak, sevdirmek, satmak için ucuzluk ve nefaseti birinci plâna almak zorunda kaldık..

Alâ, rânâ, hasnâ! Şu nokta anlaşılıyor ki, Tekelin kahrı da, zulmü de yalnız vatandaşa mahsus!

*

İAŞECİLİK

Amerikan Cumhur Başkanı Truman, beş yaşındaki bir çocuğu memuriyete tayin etmiş. Çocuk, sarayın bahçesinde bulunan sincapların iaşesi işiyle meşgul olacakmış.

Şu Amerika, gariptir vesselâm. Biz, saçlı sakallı adamları başımıza getiriyor da iaşe işimizin altından kalkamıyoruz, onlar çocuklara böyle vazife veriyorlar.

Bari Bay Truman Marşal yardımından faydalanarak bize de bir çocuk gönderse, değil mi? Belki gelecek yıl havalar yine kurak gider!

*

DERYA KUZULARI

Karides'in pişmemiş fiyatı sekiz liradır. Seyyar esnaf, bunun pişmişini kaça satıyor biliyor musunuz? Tam yirmi beş liraya!

Bu nasıl böyle oluyor, Beyoğlu Belediyesi bunu görmüyor mu? diye sormayınız.

Görse, her halde bir çare bulurdu ama, fiyat murakabesiyle alâkalı memurlar, her halde meşhur pasajlara uğramamak için emir almış olacaklar!

MUKABELE

Üzerine saldıran köpeği tüfekle vuran birini, köpeğin sahibi dava etmişti.

Hâkim:

— Hayvana ateş edeceğinize niçin tüfeğin dipçiğiyle vurmadınız? diye sordu.

Sanık cevap verdi:

— Çünkü köpek bana kuyruğiyle değil, ağziyle saldırmıştı!

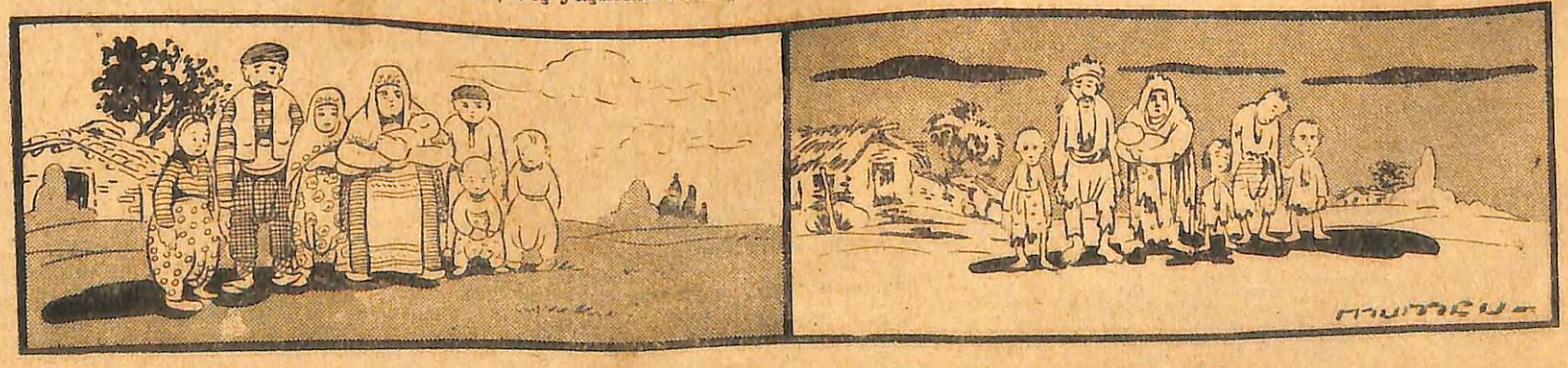

Eski çamlar

Bardak oldu !

FIKRALAR

ŞAMATA

Samuelle Abraham konuşuyorlardı:

— Musa peygamberimiz sana bütün istiyeceklerini verecek olsa ne istersin?

— Altın bir dağ.

— Altın bir dağ elde edersen yarısını bana verirsin değil mi?

— Ne münasebet! Zırnık vermem.

— Amma yaptın be, Abraham. Bunca senelik arkadaşız. Senin kalıbına, kabahatine...

Abraham kızmıştı:

— E, uzun etme, Samuel! Musa peygamberden sen de altın bir dağ iste, beni rahat bırak!

TANIDIK

Mişonla Salamon bir para meselesi yüzünden mahkemeye düşmüşlerdi. Muhakeme günü Mişon mahkemeye gidip de kapıda Salamonu on ,onbeş kişiyle berabet görünce şaşırdı.

Eski ahbaplığına güvenerek kulağına doğru eğilip sordu:

— Bunlar kim?

— Şahitlerim.

Mişonda şafak atmıştı:

— Hepsini tanırım, dedi. Davayı kazandın gitti. Ben vazgeçiyorum. Bunları başka bir davada şahit olarak ben de kullandım çünkü.

SARHOŞ AKLI

Yeni valimiz sarhoşlarla hem Yeşilaycı, hem akliyeci olmak dolayısiyle ahlâkî ve ilmî cephelerden mücadeleye girişti.

Geçen gün bir meyhaneyi ziyaretle oradaki zevata şöyle bir fıkra anlattı :

— Geçen sabah Sultanahmet parkının önünden geçiyordum. Parmaklığın önüne bir sarhoş oturmuş, «Beni serbest bırakın!» diye bağırıp duruyordu.

Dinliyenler merakla sordular:

— Neden?

Fahrettin Kerim Gökay cevap verdi:

— Kendini parmaklığın öbür tarafında sanıyormuş da ondan!

ELİNLE VER...

Ahmet Emin Yalman, müthiş bir kitap meraklısıdır. Fakat eşine, dostuna okumaları için kitap vermekten bir türlü vazgeçememiştir.

Geçen gün bir arkadaşı ona rastlayınca:

— Nerelerdesin, birader! diye haykırdı. Görünmez oldun. Evinde de bulunmuyorsun.

Ahmet Emin Yalman, acı acı içini çekti:

— Ne yapayım, azizim! Kitaplarımdan ayrılamıyorum. Onları bulmak için de kapı kapı dolaşmak, arkadaşları ziyaret etmek lâzım geliyor...

SİYASET

«Anadolu Kulübü»nde toplanmışlar, konuşuyorlardı. Bir aralık söz, kadından açıldı. Bir çokları:

— Siyaset kadına benzer, diyorlardı.

İçişleri Bakanı Emin Erişirgil:

— Doğru, dedi. Demokratların tatlı vaadlerine kanmıyor, para neredeyse oraya dönüyor!.

MESLEKDAŞ

— Chicago'da bir oteli basan haydutlar herkesi soymuşlar, yalnız garsonlara dokunmamışlar. Buna ne dersin?

— Meslek tesanüdü derim.

ŞECERE

Açık kalpli bir adam, ailesinin şeceresini çıkarırken itirafta bulundu:

— Bizim ailede, maalesef, darağacında can veren biri vardır...

— Bizim ailede darağacında can vermiş yoktur ama, bunu hak etmiş olanlar pek çoktur!..

İŞTE ; SİZİN İÇİN MEŞHUR PARİS BRİYANTİN

ROJA; size, güzel Parisli bayanların şayanı hayret saçlarını temin eder.

Bütün güzel Parisli bayanlar gibi, erkekler ; saçlarınızı cazip ve parlak buklelerini tak dir nazarlarile seyretmek için önünüzde durakliyacaklardır. Siz de sabah ve akşam saçlarınıza Dr. Roja Briyantinin vaporize ediniz. Ne büyük fark Bukleler ve ondülasyonlar tarak altın da canlanacaklar ve sahhar binbi ışıkla parlayacaklardır. Bunun için bütün güzel kadınlar, hakiki mucize "ROJA mucizesi" dir diyorlar.

100.000 saçınızın her telini iyice yatıştırmak için husust Roja vaporizatörü isteyiniz. Saçlarınızda hakiki briyantin şebnemlerini muhafaza için fennî bir surette hazırlanmıştır.

MÜHİM : Saçlarınızın rengînin parlaklığını ve canlılığını arttırmak için sarışınlara mahsus kehriber rengînde ROJA ve esmerlere mahsus mavi ROJA isteyiniz.

D'ROJA Briyantini

MİZAH

Mecmuasının altıncı cildi, büyük bir itina ile hazırlanmıştır.

Sevdiklerinize zarif, mükemmel bir hediye, ancak bu ciltler olabilir. Fiyatı 750 kuruştur.

Ayrıca, abonelerimiz ve daimi okuyucularımız için de MİZAH'ın 6 ncı cilt kapakları hazırlanmıştır. Bunlar da 3 lira fiatla idarehanemizden temin edilebilir.

PERİ

Dillere destan son sayısı, bir şaheserdir.

ALDINIZ MI ?

Sayı: 175

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah

— Kız, dikkat et soyunma.. Arkanda çapkın biri var !